

Комуникация и работа с членовете на семейството

Съдържание	Теоретични знания	Умения	Компетенции
1 Разбиране за комуникация	- Определение за комуникация	- Как да подобрите комуникацията си	- Разпознаване своя тип комуникация в семейството
2 Общуване в семейството	- Основни компоненти на комуникацията	- Как да общувате със семейството на учащ се като преподавател	- Активно слушане
3 Работа с членове на семейството	- Какво да правите и какво да не правите в комуникацията - 4 модела на семейна комуникация	- Как да използвате подкрепата на семейството	- Откритост - Гъвкавост - Креативност

Въведение

Всички сме имали преживявания, в които сме се чувствали изслушани и разбрани, както и такива, в които сме се чувствали неразбрани и дори пренебрегнати - като цяло, когато се чувстваме изслушани, сме по-малко ядосани, стресирани и по-отворени за разрешаване на проблеми, отколкото когато се чувстваме неразбрани. Чувството, че сте чути и разбрани, също така развива доверието и грижите между хората. Комуникацията е градивен елемент на всички наши взаимоотношения, включително и на взаимоотношенията с членовете на семейството. Основната цел на семейното общуване е да се разберат взаимодействията в семейството и моделът на поведение на членовете на семейството при различни обстоятелства. Откритото и честно общуване създава атмосфера, която позволява на членовете на семейството да изразяват своите различия, както и любовта и възхищението си един към друг. То също така помага да се разберат чувствата на другия. В следващия модул ще бъде разгледана темата за общуването в семейството, като ще бъдат открити определенията за общуване и 8-те компонента на общуването, общуването между членовете на семейството, 4-те вида семейно общуване, значението на невербалното общуване, значението на качествено общуване в ежедневни ситуации и между членовете на семейството, причините за подобряване на уменията за общуване, влиянието на технологиите върху общуването в семейството и съвети за добро общуване, включително характеристиките на активното слушане.

Тема 1 | Разбиране на комуникацията

Определение за комуникация

Комуникацията е акт на предаване на информация от едно място, човек или група на друго и е основният градивен елемент на нашите взаимоотношения. Чрез общуването предаваме мислите, чувствата и връзката си един с друг. Ето защо развиването на добри умения за общуване е от решаващо значение за успешните взаимоотношения, независимо дали става въпрос за отношения между родители, деца, съпрузи или братя и сестри.

Всяка комуникация включва (поне) един подател, едно съобщение и един получател. Това може да звучи просто, но всъщност комуникацията е много сложна тема. Предаването на съобщението от подателя до получателя може да бъде повлияно от огромен брой неща. Те включват нашите емоции, културната ситуация, използваното средство за комуникация и дори нашето местоположение. Сложността е причина добрите комуникационни умения да се считат за едно от най-важните умения на индивида.

Значението на качествената комуникация

Комуникацията играе жизненоважна роля в човешкия живот. Тя спомага за улесняване на обмена на информация и знания и за развиване на взаимоотношения с другите. Ето защо значението на комуникационните умения в ежедневието ни не може да бъде подценявано, защото самата комуникация е ключът към успеха - във взаимоотношенията, на работното място, като гражданин на дадена държава и през целия живот.

Комуникационните умения са се превърнали в едно от основните изисквания за личностно и институционално развитие: добре развитите комуникационни умения са от съществено значение за академичния успех и успешната бъдеща кариера. На всички нива на образование учениците трябва да могат да общуват ефективно.

Тя дава възможност на членовете на семейството/приятелите/партньорите да изразяват своите нужди, очаквания и притеснения един към друг: откритата и честна комуникация създава атмосфера, която позволява на членовете на семейството, приятелите и партньорите да изразяват своите различия, както и любовта и възхищението си един към друг.

Наличието на силни комуникационни умения помага във всички аспекти на живота - от професионалния живот до прехода към личния живот: комуникационните умения помагат за постигането на предварително планираните цели, осигуряват ясна визия за тези цели и добра подготовка за тях в подходяща среда.

Уменията за общуване са много важни в кариерата: те могат да помогнат за създаването на добри работни взаимоотношения между вас и вашите колеги, което от своя страна може да подобри морала и ефективността. Когато провеждате интервю за работа, мениджърът по наемане на работа може да ви попита за комуникационните умения. Способността да общувате ефективно с началници, колеги и служители е от съществено значение, независимо от отрасъла, в който работите.

8 основни компонента на комуникацията

За да разберем по-добре процеса на комуникация, можем да го разделим на осем основни компонента:

1) Източник: Източникът представя, създава и изпраща съобщението. В ситуация на публично говорене източникът е лицето, което произнася речта. Той или тя предава съобщението, като споделя нова информация с аудиторията.

2) Съобщение: Съобщението е стимулът или смисълът, който източникът създава за получателя или аудиторията.

3) Канал: Каналът е начинът, по който съобщението или съобщенията се придвижват между източника и получателя.

4) Приемник: Получателят получава съобщението от източника, като анализира и тълкува съобщението по начин, както предвиден, така и непредвиден от източника.

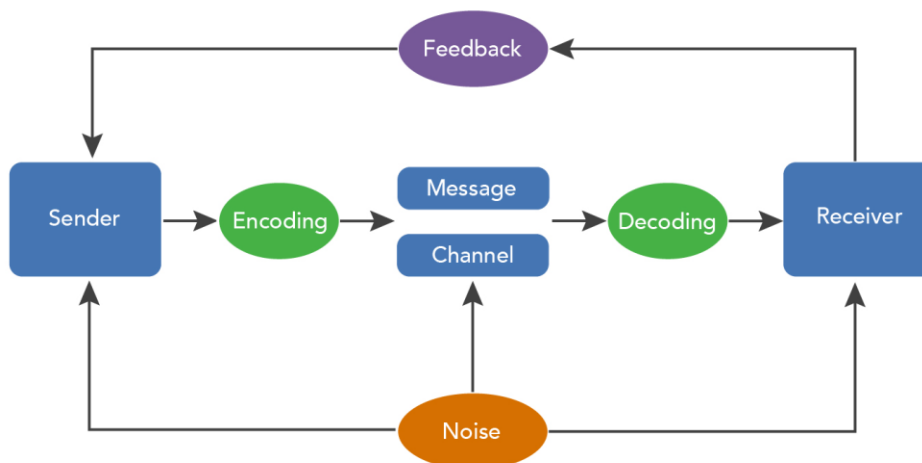

5) Обратна връзка: Когато реагирате на източника, умишлено или не, вие давате обратна връзка. Обратната връзка се състои от съобщения, които получателят изпраща обратно на източника. Вербални или невербални, всички тези сигнали за обратна връзка позволяват на източника да види колко добре и точно е било получено съобщението.

6) Околна среда: Средата е физическата и психологическата атмосфера, в която изпращате и получавате съобщения. Средата може да включва масите, столовете, осветлението... Самата стая е пример за среда. Средата може да включва и фактори като официалното облекло, което може да показва дали дискусиата е открита и грижовна, или по-професионална и официална. Хората може да са по-склонни да водят интимен разговор, когато са физически близо един до друг, и по-малко склонни, когато се виждат само от другия край на стаята.

7) Контекст: Контекстът на комуникацията включва обстановката, мястото и очакванията на участващите лица. Контекстът е свързан с това, което хората очакват един от друг, и ние често създаваме тези очаквания от сигналите на околната среда.

8) Намеса: Намеса е всяко нещо, което блокира или променя смисъла на съобщението, заложен от източника. Намесата, наричана още шум, може да идва от всякакъв източник (например шум от движението), но познаваме и психологическия шум, който се случва, когато мислите ви заемат вниманието ви, докато слушате или четете съобщението.

Съвети за по-добра комуникация

Комуникацията е нещо, което правим всеки ден, но все още е една от най-трудните области в една връзка. Ако практикуваме и предаваме правилата за здравословна комуникация на близките си, ще ни бъде по-лесно да имаме успешни взаимоотношения.

Какво да правите:

Мислете, преди да говорите. Отделете време да помислите какво искате да кажете, преди да го кажете. Уверете се, че думите, тонът и езикът на тялото ви отразяват това, което имате предвид.

Кажете истината. Може да ви се струва, че е правилно да изкривите или скриете истината, за да не нараните близките си, но нечестността разрушава доверието. Истината обаче винаги трябва да се изрича нежно и с любов. Бруталната честност наранява чувствата, но нежната истина изгражда интимност.

Уважавайте гледните точки на другите. Дали е по-важно да сте "прави", или да защитите връзката си? Помнете, че има много "правилни гледни точки", в зависимост от това с кого говорите, така че избягвайте да се вкопчвате в темата за правилното срещу грешното, а се научете да уважавате различията помежду си.

Попитайте директно за това, което искате, желаете или от което се нуждаете. Когато говорите с другите, се уверете, че думите ви са ясни и разбираеми. По-добре е да изразявате мислите си директно и така да избегнете риска да бъдете разбрани погрешно.

Вслушайте се в себе си. Единственият начин да разберем как наистина звучат думите и тонът ни за другите е да обърнем внимание на себе си. Вслушвайте се в това колко бавно или бързо говорите, колко тихо или силно сте, колко любящо или гневно може да звучите. Това е, което членовете на семейството ви чуват.

Оставете другите да говорят. Знаете колко неприятно е, когато се опитвате да говорите, а някой ви прекъсне по средата на изречението. Да оставят другите да говорят, докато не приключат, без да ги прекъсват, е чудесно правило, което всички трябва да спазват.

Бъдете открити за чувствата си. Дайте абсолютно разрешение на всички членове на семейството да изразяват това, което чувстват, виждат, искат, мислят и усещат. Внимавайте да не потиснете чувствата и възприятията, с които не сте съгласни. Признайте и утвърдете всички чувства, за да имате свободата да ги изразявате отново в бъдеще.

Бъдете добър слушател. Когато някой говори с вас, обърнете му внимание и се съсредоточете върху това, което казва, какво може да чувства членът на семейството ви и как можете да му съчувствате.

Усъвършенствайте комуникациите си. Можете да подобрите общуването си, като се научите да искате разяснения или да се консултирате с член на семейството си, за да проверите дали сте разбрали. Просто кажете: "И така, това, което чувам от теб, е..." и повторете това, което сте чули.

Какво да не правите:

Не предполагайте, че другите трябва да знаят какво мислите. Хората не четат мисли, затова е много важно да изразявате мнението, чувствата и емоциите си устно и да не предполагате, че другите могат да знаят какво мислите.

Не се съсредоточавайте върху това, което искате да кажете, докато другите говорят. Докато другите говорят, основната ви задача е да слушате и да отделяте внимание на това, което казват. Ако мислите какво да кажете, докато другите все още говорят, може да пропуснете важните части от разговора.

Не повдигайте други проблеми и въпроси, които не са свързани с разглежданата тема. Често, следвайки естествения си процес на асоциативно мислене, сме склонни да повдигаме въпроси, които не са свързани с обсъжданата тема - обърнете внимание на тази тенденция и направете всичко възможно да задържите дискусиата върху конкретната тема.

Не предполагайте, че знаете какво е правилно за другите, и не се опитвайте да ги убеждавате в това. Важно е да не налагате мнението и убежденията си на другите - опитайте се да уважавате гледната точка на всеки.

АКТИВНО СЛУШАНЕ

Активното слушане се отнася до модел на слушане, който ви ангажира положително с партньора ви за разговор. Това е процес на внимателно слушане, докато някой друг говори, перифразиране и отразяване на казаното, както и въздържане от преценка и съвети.

Това е обратното на пасивното слушане. Когато практикувате активно слушане, вие карате другия човек да се чувства чул и оценен. По този начин активното слушане е в основата на всеки успешен разговор.

Активното слушане включва повече от това да слушате някого. Когато практикувате активно слушане, вие се концентрирате изцяло върху това, което се казва. Слушате с всичките си сетива и отделяте цялото си внимание на говорещия човек.

Някои характеристики на активното слушане са:

- неутрално е и не съдържа осъждане;
- трябва да сте търпеливи (периодите на мълчание не трябва да се "запълват");
- трябва да използвате вербална и невербална обратна връзка, за да покажете признаци на слушане (напр. усмивка, контакт с очите, навеждане, огледално отразяване);
- задаване на въпроси;
- отразяване на казаното от говорещия;
- искане на разяснения;
- обобщаване.

→ **СЪВЕТИ ЗА ПРАКТИКУВАНЕ НА АКТИВНОТО СЛУШАНЕ**, които ще ви помогнат да станете по-добър активен слушател:

Осъществявайте контакт с очите, докато другият човек говори. По принцип трябва да се стремите да поддържате контакт с очите през 60-70 % от времето, докато слушате. Навеждайте се към другия човек и кимайте с глава от време на време. Избягвайте да сгъвате ръцете си, тъй като това е сигнал, че не слушате.

Перепаразирайте казаното, вместо да давате непоискани съвети или мнения. Може да започнете с думите "С други думи, това, което казвате, е...".

Не прекъсвайте говоренето на другия човек. Не подготвяйте отговора си, докато другото лице говори; последното нещо, което то каже, може да промени смисъла на вече казаното.

Наблюдавайте невербалното поведение, за да разберете скрития смисъл. Изражението на лицето, тонът на гласа и други поведения понякога могат да ви кажат повече, отколкото самите думи.

Проявете интерес, като задавате въпроси, за да изясните казаното. Задавайте отворени въпроси, за да насърчите говорещия, и избягвайте затворените въпроси от типа "да" или "не", които са склонни да прекратят разговора.

Избягвайте да сменяте темата; така ще изглежда, че не сте слушали другия човек.

Бъдете открити, неутрални и не преценявайте, докато слушате.

Бъдете търпеливи, докато слушате. Ние сме способни да слушаме много по-бързо, отколкото другите могат да говорят.

Не давайте съвети на лицето. Предлагането на съвети - особено когато не са поискани - често прекъсва комуникацията. Човекът първо трябва да знае, че сте го разбрали и че той е изпратил ясно своето послание до вас.

Тема 2 | Общуване в семейството

Качествената семейна комуникация помага да се гарантира, че домашната ви среда е повече положителна, отколкото отрицателна. Всъщност изследователите са открили, че качеството на семейното общуване корелира с удовлетвореността от тези взаимоотношения. Обратно, лошите модели на общуване често увеличават семейните конфликти и отслабват емоционалните връзки. Наличието на ефективна комуникация между членовете на семейството не само намалява негативните взаимодействия, но и им позволява да решават проблемите по продуктивен начин. Ефективната комуникация помага на членовете на семейството да се справят с всеки проблем поотделно, когато той възникне, и не позволява те да се натрупват и да предизвикват негативни взаимодействия между членовете на семейството. Положителната комуникация също така помага на всеки член на семейството да се чувства ценен и разбран. Някои от ползите от качествената и активна семейна комуникация са:

Удовлетвореност в семейството: проучване, публикувано в списание "Communication Research", м. август 2012 г. съобщава, че семействата с открита комуникация между родителите и децата имат високи резултати по отношение на удовлетвореността в семейството и ниски резултати по отношение на поведението на деца, които имат права. Отчасти отворената семейна комуникация създава среда на адаптивност, в която постоянството в трудни моменти укрепва сплотеността на семейството. В семействата с по-строга и контролираща ориентация е по-вероятно децата да имат понижено чувство за собствена стойност и преувеличени нива на права в сравнение с връстниците им от по-комуникативни семейства.

Разкриване на информация: семействата, които активно насърчават разговорите, вероятно отчитат по-високи нива на семейно удовлетворение и е по-вероятно децата да се чувстват комфортно да разкриват своите дейности и поведение, докато са далеч от дома.

Постигане на разбиране: когато общувате открито с членовете на семейството, можете да спделите в какво вярвате и да научите как се чувстват другите при разногласия. Въпреки че може да не сте съгласни, може да започнете да разбирате по-добре причините, поради които те правят това, което правят, или казват това, което казват. Може дори да ги оцените по-добре.

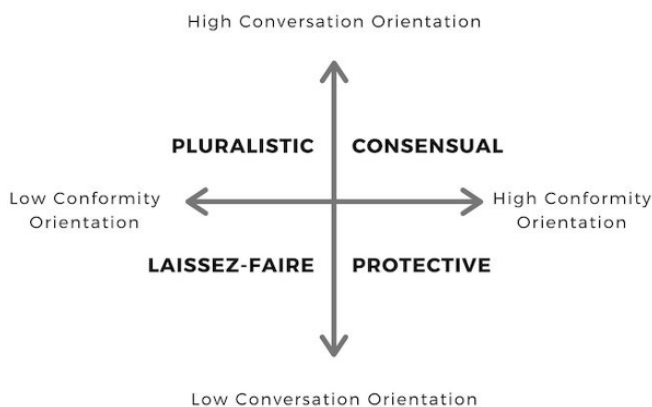
Решаване на проблем: много проблеми между членовете на семейството възникват поради неправилно общуване. Съвместното обсъждане на конкретен проблем може да отвори линиите на комуникация, така че да намерите решение на проблема, който се отразява негативно и на двамата ви.

Насърчаване на подкрепата: семейната система помага на всеки свой член в добри и лоши моменти. Когато семейството общува добре, всички разбират от какво се нуждаят близките им, което ги прави способни да оказват подкрепа. Дори и да не може да се направи нищо в ситуацията, едно изслушване би могло да промени всичко.

Осигуряване на различни алтернативи: членовете на семейството често не са съгласни с това как трябва да се справят с личните си проблеми. Въпреки че може да е трудно да се чуе, понякога е добре член на семейството да сподели друга гледна точка за дадена ситуация. Това дава възможност на човека, който се занимава с проблема, да вземе информирано решение за това, което го тревожи.

Създаване на по-здрави връзки: Доверието към членовете на семейството, което се постига чрез общуване с тях, ще засили споделената любов и ще заздравя връзките ви. Много семейства се раздалечават, защото всеки от членовете се увлича в индивидуалния си живот и забравя да се прибере в домашната база, за да поговори за света около себе си. Когато все пак възникнат проблеми, ако сте създали силна комуникативна база със семейството си, ще се чувствате така, сякаш семейството ви е сигурно място, където да потърсите убежище.

4 Модели на семейна комуникация

Според теорията за моделите на общуване в семейството съществуват четири различни типа семейно общуване: консенсусно, плуралистично, защитно и **laissez-faire**.

Тези модели се различават по степента на разговорност и конформизъм. Разговорността се отнася до семействата, които могат да водят открити разговори и да обсъждат свободно всякакви теми, докато конформизмът е свързан със семействата, в които има лица (обикновено родител), които имат право да вземат окончателни решения.

Консенсуален

тип

Семействата с консенсусен тип общуват ценят открития разговор, но също така и конформизма в семейната единица. Членовете на семейството общуват свободно за мислите, чувствата и дейностите си, но в същото време родителите са тези, които вземат окончателни решения по важни въпроси. Тези две донякъде противоречиви ориентации водят до напрежение, причинено от желанието да бъдеш открит, но и да имаш контрол. В тези семейства родителите обикновено прекарват много време в обясняване на своите решения, ценности и убеждения, а децата им се научават да ценят разговорите и често възприемат семейната ценностна система. Семействата от този тип се опитват да избягват конфликтите, тъй като те застрашават йерархичната структура, в която родителите правят избори за семейството.

Плуралистичен

тип

Плуралистичните семейства са ориентирани към разговори и избягване на конформизма. Родителите в тези семейства вярват в стойността на "житейските уроци" и очакват децата им да се развиват чрез взаимодействието си с хора извън семейната единица. Решенията се взимат в семейството, като всеки има равен принос. Тези семейства също така се ангажират с открито разрешаване на конфликти. Те не се страхуват от разногласията и са разработили добри стратегии за разрешаване на различията. Децата от плуралистични семейства се научават да бъдат независими и имат увереност в способността си да вземат решения.

Защитен

тип

Протективните семейства не ценят открития разговор и са ориентирани към конформизъм. В тези семейства е вероятно да чуете родителя да казва: "Защото аз така казах". От децата се очаква да се подчиняват на родителите си, а родителите обикновено не споделят мотивите за решенията си. Конфликтите в тези семейства обикновено са малко, защото децата са ориентирани към поведение в съответствие със семейните норми. Ако все пак възникне конфликт, членовете на тези семейства са зле подготвени да се справят със ситуацията. Като цяло децата от тези семейства не се научават да се доверяват на собствената си способност да вземат решения.

Тип

Laissez-Faire

Семействата от типа "Laissez-faire" не ценят нито разговорите, нито конформизма. Членовете на семейството често се описват като "емоционално разведени" един от друг. Между членовете на семейството не се обсъждат много неща, а родителите често не се интересуват и не инвестират в решенията, вземани от техните деца. В тези семейни ситуации конфликтите обикновено са рядкост, тъй като всеки е свободен да прави каквото иска, но децата не научават стойността на разговора. Тъй като имат малко подкрепа, те могат също така да поставят под съмнение способността си да вземат решения.

Как да установявате отношения със семействата като преподавател

Положителните отношения със семействата на учениците ви позволяват да споделяте притесненията си и да работите заедно, за да помогнете на учениците, които учат и мислят по различен начин, да се развиват успешно.

В следващите страници ще ви дадем осем съвета, които ще ви помогнат да изградите доверена връзка

с родителите на вашия ученик.

1. Представете си себе си на тяхно място.

Изграждането на взаимоотношения със семействата започва със съпричастност. Когато учениците се борят в училище в продължение на години, семействата им може да имат много негативен опит с образователната система. Те може да се чувстват претоварени или осъждани от учителите. Като имате предвид това, може да ви помогне да разберете защо родителят или настойникът на ученика може да е в отбранителна позиция от самото начало. Уверете се, че те знаят, че вие сте насреща, за да ги подкрепите.

Можете да използвате въпросници за събиране на информация от учениците и семействата, за да разберете по-добре техните проблеми. Независимо от семейството, знайте, че родителите и настойниците са на собствен път.

2. Започнете с положително взаимодействие - и го поддържайте.

Когато за първи път се обръщате към семействата, започнете с нещо добро. Представете се, споделете нещо, което ви харесва в ученика, или ги уведовете, че сте на разположение, ако искат да говорят. Стремете се да споделяте по една добра новина с родителите или настойниците на всеки ученик поне два пъти месечно.

3. Разберете как семействата предпочитат да бъдат достигнати

Не на всички хора им е удобно да говорят чрез видеоконференция. Други пък нямат време за телефонно обаждане в определени часове на деня. Попитайте дали семействата имат предпочитан начин на комуникация и по кое време на деня. След това уважете тези предпочитания. В случаите,

когато е подходящо да се изпрати имейл, е важно да се научите да пишете ефективен имейл, така че мислите ви да бъдат изразени ясно и да няма риск от недоразумения.

4. Съберете мислите си предварително.

Когато настъпи моментът да разговаряте със семействата за притесненията си, подгответе това, което искате да кажете, преди срещата или телефонното обаждане. Списък с бележки може да ви помогне да подредите приоритетите си и да следите мислите си. Можете също така да обмислите да спделите версия на този списък със семействата преди срещата, за да могат и те да съберат мислите си. Този списък може да помогне и на двамата да си спомните за какво искате да говорите, ако разговорът стане емоционален или се насочи в неочаквана посока.

5. Използвайте "аз" твърдения.

Обърнете внимание на това, което искате да кажете, от ваша гледна точка, като използвате твърденията "аз". Можете да започвате изреченията с "забелязах", "притеснен съм" или "чувствам". Тези твърдения са емпатичен начин да спделите мислите си и могат да помогнат на членовете на семейството да не приемат притесненията лично. Например, ако кажете нещо от рода на "Защо не си предава задачите?", може да поставите родителя или лицето, което се грижи за детето, в отбранителна позиция и също така да прекратите разговора. Вместо това можете да кажете: "Забелязах, че той/тя не е предал/а задачите през последните няколко седмици. Говорил ли е той/тя с вас за това?" Това обяснява вашата загриженост и дава възможност за дискусия.

6. Определете заедно границите.

Уведомете семействата, че бихте искали и двете страни да могат да разговарят откровено по начин, който насърчава продуктивния разговор - всичко това с общата цел да се гарантира академичният успех на ученика. Някои предложения могат да включват:

- Съгласете се да започвате и приключвате срещите и обажданията си в рамките на определеното време.
- Насърчавайте семействата да споделят гледните си точки; покажете уважение и признателност към тяхното мнение и в замяна помолете семействата да вземат предвид и вашата гледна точка като професионалист.
- Обяснете, че предполагате, че всеки участва в дискусията с най-добри намерения.
- Предложете и на двамата да ви бъде позволено да говорите, без да бъдете прекъсвани.

- Съгласете се да обсъждате общите неща, които и двамата знаете за ученика, но бъдете отворени да чуете и информацията, която знаят само членовете на семейството.
- Попитайте семействата дали имат някакви граници около разговора, които също биха искали да следват.

7. Общувайте ясно и бъдете ориентирани към решения.

Когато започвате разговора, обяснете в прав текст за какво искате да говорите и какви са очакванията ви. Ако трябва да споделите информация или да изразите притесненията си, уверете се, че това е ясно. В случай че търсите решения на даден проблем, уведомете лицето, полагащо грижи, че го молите за принос, за да намерите заедно най-доброто решение.

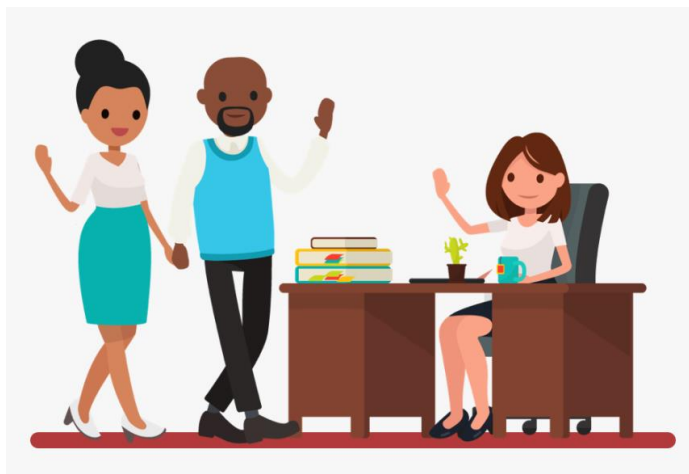
8. Изпратете последващ имейл, ако е необходимо.

Последващият имейл след важен разговор може да послужи за много цели. Първо, той ви дава възможност да благодарите на семействата за отделеното им време. Той може също така да помогне и на двамата - на вас и на семейството - да обработите и обобщите обсъжданите теми.

Работа с членове на семейството

Партньорствата в областта на образованието изграждат мостове между семействата, законните настойници, общностите и образователните институции. Училищата трябва да си партнират със семействата и общностите, за да осигурят възможно най-доброто образование. Истинските партньорства се основават на взаимно уважение.

Когато звънецът удари и учебният ден приключи, преподавателите се надяват образованието и израстването на техните ученици да продължат в домашна среда.

За съжаление много учители знаят, че за някои ученици, след като напуснат класната стая, голяма част от учебната програма, по която са работили през деня, остава в чантата им. Това е въпрос, пред който учителите се изправят всяка година: как да отворим линиите за комуникация със семействата и да увеличим тяхното участие, за да помогнем на учениците да продължат да изследват, откриват и получават знания у дома?

Семействата са първите учители на учениците и остават в центъра на учебния процес през целия период на обучение на детето. Всъщност е широко признато, че участието на семейството е от решаващо значение за успеха на учениците. По-долу сме събрали информация и опит за отваряне на линиите за комуникация с родителите и семействата, предоставяне на родителите на инструменти за учебна практика, използване на наличните ресурси и внушаване на нагласа за растеж у учениците и техните родители.

Родителски и учителски конференции

Родителските срещи могат да бъдат един от най-масовите или традиционни начини за комуникация с родителите. Учителите могат да решат да използват времето за конференции, за да предоставят на семействата лесни за прилагане инструменти и идеи за участие в дома. Не са редки случаите, когато родителите са претоварени или не знаят как да помогнат най-добре на децата си. Седмица преди конференциите родителите могат да се възползват от това учителят да изпрати кратък имейл с информация за това какво да очакват, важна информация за и ресурси за подкрепа въщи, които след това да обсъдите на конференцията.

Телефонни обаждания до дома

Обажданията до родителите въщи са друг традиционен метод за комуникация, но за съжаление те често се свързват с негативното поведение на учениците или с "попадането им в беда". Това е възможност да променим това схващане и да покажем, че телефонното обаждане въщи може да бъде положително преживяване. Проучванията показват, че предоставянето на информация на родителите за постиженията на децата им в клас може да направи по-вероятно родителите да останат ангажирани с работата на децата си. Макар че имейлите са бързи и ефикасни, те могат лесно да бъдат пренебрегнати или да бъдат сметнати за безлични. Отделянето на време, за да се обадите и да обсъдите постиженията на учениците, може да бъде отличен инструмент за отваряне на линиите за комуникация и за проверка на тяхната ангажираност въщи.

Организирането на научно изложение

Организирането на научно изложение, независимо дали се провежда лично или като уебинар, който родителите могат да наблюдават от дома, е нов начин за отваряне на линии за комуникация. Родителите и учителите се превръщат в партньори за успеха на учениците, като предоставят пространство на родителите да се запознаят с образованието на своите ученици, да задават въпроси и да развиват практики за домашно участие. Такива събития дават възможност да се говори за очакванията - както за очакванията на родителите към техния ученик и учителя му, така и за очакванията на учителите към учениците и родителите.

Предоставяне на инструменти за обучение на родителите

Освен че трябва да се обмислят методите или инструментите за комуникация с родителите, от съществено значение е да се помисли и за причините, поради които родителите може да са по-малко ангажирани или видими за педагозите. За много родители новите методи на преподаване, които виждат в домашните работи на учениците си, могат да бъдат съкрушителни, когато те не съвпадат с методите, които са използвали в училище. Проучванията показват, че много родители смятат, че не са достатъчно компетентни, за да инструктират децата си адекватно. Съществуват няколко прости начина да научите родителите как да постигнат успех в ролята си на обучаващи вкъщи.

Интерактивна домашна работа

В днешната цифрова епоха използването на социалните медии може да бъде полезен начин за учителите да информират родителите и да ги ангажират с обучението на децата им. Има много инструменти, от които можете да избирате.

Например създаването на страница на класа във Facebook, към която родителите могат да се присъединят, може да ги ангажира с това, което детето им учи. Платформата може също така да предоставя на родителите предложения за учебни материали, работа вкъщи, възможности за участие в класа и да ги държи в течение на това, върху което работи и което трябва да свърши детето им. В комбинация с онлайн допълнения, възлагането на учениците на интерактивна домашна работа, която да прочетат на член от семейството, разглеждането на лексикални или правописни термини или обсъждането на разбирането може да бъде отличен начин за създаване на възможности за ангажиране вкъщи.

Семинари

Създаването на видеоклипове в Youtube и онлайн документи, които могат да се споделят със семействата на учениците, може да помогне за изграждането на връзка между училището и дома и да помогне както на учениците, така и на техните настойници да разберат по-добре уменията, които се изучават в училище. Това съдържание трябва да помогне на семействата да разберат стандартите за академично съдържание.

Насърчаване на мислене за растеж у родителите

Начинът на мислене, основан на растежа, предполага, че способностите могат да се развиват и непрекъснато да се подобряват чрез отдаденост и упорита работа. Родителите и настойниците могат да окажат силно въздействие върху начина на мислене на децата си.

Въпреки че новите изследвания насърчават учителите да интегрират нагласата за растеж в класната стая и в работата с учениците си, въвеждането ѝ сред родителите се обсъжда по-рядко.

Родителите задават тон на ученето на децата си, като използват позитивен, окуражителен език, който насърчава растежа и допуска неуспехи.

Начинът на мислене променя възприятията на родителите от фиксирани:

"Детето ми не може да чете или пише по този начин".

към растеж:

"Моето дете все още не може да чете или пише така!"

Изследванията показват, че когато учителите внушават на родителите нагласа за растеж, това има два ефекта:

- Показва на родителите, че могат да повлияят на академичните постижения на децата си, и
- Тя има голям потенциал да окаже положително въздействие върху работата на класа, като даде на родителите увереност да допълнят усилията на училището.

Когато семействата предлагат конкретни похвали, насочени към конкретни умения, учениците придобиват увереност и изграждат метакогнитивни умения. Например, вместо да казвате: "Ти си толкова умен", заменете го с насочена положителна обратна връзка за работата на учениците: "Гордея се, че когато не бяхте сигурни как да намерите основната идея, решихте да се върнете към историята и да я прочетете отново". За да помогнете на родителите да се запознаят с тази езикова промяна, разработете списък с примери от типа "Кажете това, а не онова", който да предоставите на родителите и доброволците от класа.

Използване на семейна подкрепа

Учениците често са насърчавани да използват ресурсите си, за да намерят по-лесно решения. Учителите обаче могат лесно да забравят да правят същото. Общностите и семействата са отлични ресурси, които чакат да бъдат проучени. Чрез използването на ресурсите по-долу учителите вероятно ще повишат ангажираността на родителите и обучението на учениците.

Доброволци: Когато мислим за доброволци в класната стая, често сме склонни да мислим само за родители и настойници. Какво би станало, ако разширим определението си? Доброволците биха могли да включват по-големи братя и сестри, разширени роднини, баби и дядовци и членове на общността.

Семействата помагат на училищата, когато:

- Доброволци, които помагат на учители, администратори и деца в класната стая или на други места.
- Идват в училище, за да подкрепят участието на децата в изкуството и други училищни събития.
- Посещават училищни семинари и други програми за собствено обучение и образование.

Училищата насърчават доброволчеството, когато:

- Създават гъвкави графици и множество начини за доброволческа дейност на родителите.
- Съобразяват талантите и интересите на родителите с нуждите на учениците и учителите.

Осигуряване на ресурси за учениците и родителите след училище

Макар че учителите правят всичко възможно да обслужват добре всеки ученик и семейство, някои ученици се нуждаят от допълнителна помощ. Едно от решенията е проактивното предоставяне на програми в общността и места за помощ след училище на родителите и учениците. Предоставянето на списък на уебсайта на класа или на брошура може да бъде изключително полезно за успеха на учениците или на родителите, които се борят да осигурят помощ въкъщи.

Заклучение

Как е свързано всичко това? Предоставянето на карта на родителите в началото на всяка година може да бъде отличен начин да се планира и комуникира връзката между дома и училището за повишаване на грамотността през цялата година. Вашата карта може да включва ресурси като кратко писмо до родителите, какво ще учат децата им, целите за тях, ръководство за подпомагане на детето им да учи извън класната стая и лист за записване на доброволци. Предоставянето на този вид ресурси задава тон за комуникация през цялата учебна година.

(бонус) ТЕМА 3

Въздействието на технологиите върху комуникацията в семейството

Някои хора твърдят, че технологиите оказват отрицателно въздействие върху семействата. Например, вместо да вечерят заедно, все повече семейства пускат телевизора; някои хора смятат, че семействата изоставят реалния свят в полза на киберсвета. От друга страна, други хора твърдят, че технологиите са от съществено значение за добрата семейна комуникация в днешното общество.

→ Могат ли технологиите да подобрят комуникацията в семейството?

Проучване на Pew Internet and American Life Project, проведено през 2008 г., показва, че технологиите подобряват комуникацията между семействата. Проучването разкрива, че технологиите, като например мобилните телефони и електронната поща, изглежда спомагат за създаването на нова "свързаност" в семействата, тъй като членовете на семейството общуват помежду си всеки ден чрез мобилен телефон, текстови съобщения и имейли. Мнозинството от участниците в проучването съобщават, че технологиите или са помогнали на комуникацията им с другите членове на семейството, или не са променили нищо. Малцина са заявили, че технологиите са влошили комуникацията в семействата им. Все пак проучването показва, че технологиите могат да имат и отрицателни ефекти. Семействата с много комуникационни устройства по-рядко от другите групи вечерят заедно всеки ден и се чувстват удовлетворени, че прекарват достатъчно време заедно като семейство. Изследователите обаче твърдят, че най-активните потребители на технологии са били и тези с най-натоварен работен график, което вероятно допринесе за тези негативни показания.

Новите технологии, особено тези, които използват интернет, създават много нови възможности за общуване със семейството и приятелите. Интернет предлага и много нови възможности за социално взаимодействие чрез сайтове за социални мрежи, онлайн групи за подкрепа и чатове. Много семейства смятат, че електронната поща и чатовете са полезни за поддържане на връзка с членове на семейството, които живеят далеч, или дори за по-добро следене на тези, които живеят наблизо. Но могат ли технологиите да заменят времето, прекарано лице в лице? Повечето експерти казват, че не. Когато става въпрос за предаване на чувства и нагласи, хората използват не само думи. Те използват и физически жестове, тон на гласа и език на тялото, за да изразят себе си, които са важни елементи на комуникацията. Ето защо някои хора твърдят, че ако не общувате редовно лице в лице с членовете на семейството си, може да пропуснете важни подробности за тяхното благополучие.

Тест за проверка на наученото

Интерференция (в комуникацията) е синоним на всичко, което пречи на разбирането между източника и получателя и следователно влияе отрицателно на комуникацията.	Вярно/ Невярно
Качеството на семейната комуникация не влияе върху удовлетвореността от взаимоотношенията на хората.	Вярно/ Невярно
При плуралистичния тип семейно общуване вероятно ще чуете родителя да казва: "Защото аз така казах".	Вярно/ Невярно
Вербалната комуникация (в сравнение с невербалната) разкрива повече от това, което хората действително мислят и чувстват, докато общуват.	Вярно/ Невярно
Кръстосването на ръце по време на разговор е пример за невербална комуникация (известна също като език на тялото).	Вярно/ Невярно
Уменията за общуване не са важни за кариерата.	Вярно/ Невярно
Качествената семейна комуникация може да насърчи децата да се чувстват по-комфортно да разкриват своите дейности и поведение извън дома.	Вярно/ Невярно
Използването на технологиите може едновременно да подобри качеството на семейната комуникация и да има и отрицателни последици.	Вярно/ Невярно
Един от съветите за добра комуникация е да уважавате гледните точки на другия.	Вярно/ Невярно
Активното слушане много прилича на пасивното слушане.	Вярно/ Невярно

Въпросник за самооценка и анализ

1. По какъв начин, според вас, класната стая и учениците могат да се възползват от качествената комуникация?

2. Опитайте се да се самоанализирате и да помислите за текущата си комуникация с обучаемите. С помощта на получените знания от този модул дайте 2 примера за качествена комуникация и 2 примера за взаимодействие, които бихте могли да подобрите в бъдеще.

Примери за качествена комуникация:

1)

2)

Примерите за комуникация могат да се подобрят:

1)

2)

3. Как планирате да насърчавате и подобрявате добрите умения за общуване с учениците си и сред тях?
4. След като се запознахте с теорията и съпътстващите дейности, коя комуникационна дейност ви допада най-много?

Правилни отговори на теста:

- 1) Вярно
- 2) Невярно
- 3) Невярно
- 4) Невярно
- 5) Вярно
- 6) Невярно
- 7) Вярно
- 8) Вярно

- 9) Вярно
- 10) Невярно

Източници и допълнителни материали

Bavolek, S., 2008. Effective communication: Helping parents find their voice.

<https://docs.google.com/presentation/d/1NL85dpHWbjd52Lws4nBTftvpdEdQnmnT/edit#slide=id.p54>.

<https://www.rbmind.org/wp-content/uploads/2018/05/Improving-family-communication.pdf>

Newman, P. 2021. Creative ways for teachers to communicate with parents.

<https://www.kickboardforschools.com/family-engagement-communication/creative-ways-for-teachers-to-communicate-with-parents/>

Morin, A. How to break down communication barriers between teachers and families.

<https://www.understood.org/articles/en/how-to-break-down-communication-barriers-between-teachers-and-families>

Morin, A 2021, How to begin positive relationships with families: 8 tips to try, Understood for All.,

<https://www.understood.org/articles/en/eight-tips-to-build-a-positive-relationship-with-your-students-families>>

Barbato, Carole & Graham, Elizabeth & Perse, Elizabeth.,2003. Communicating in the Family: An Examination of the Relationship of Family Communication Climate and Interpersonal Communication Motives. *Journal of Family Communication*, 123-148.

Patricia Luciana Runcan, Corneliu Constantineanu, Brigitta Ielics, Dorin Popa, 2012. The Role of Communication in the Parent-Child Interaction. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 904-908.

Davies, D 2001, The Primary Program - Growing and Learning in the Heartland: Partnership with Families and Communities, 83 - 104

Plevyak, L. H. (2003, 10). Parent involvement in education: Who decides? *The Education Digest*, 69, 32–38

HOW TO IMPROVE FAMILY COMMUNICATION: <https://www.youtube.com/watch?v=ca7T9JRdG3w>

THE SECRETS TO EFFECTIVE FAMILY COMMUNICATION:

https://www.youtube.com/watch?v=akt5_iKVsB8

IMPROVING FAMILY COMMUNICATION: <https://www.rbmind.org/wp-content/uploads/2018/05/Improving-family-communication.pdf>

How to break down communication barriers between teachers and families:

<https://www.understood.org/articles/en/how-to-break-down-communication-barriers-between-teachers-and-families>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Competency Reflection for educators working with families:

<https://www.virtuallabschool.org/school-age/family-engagement/competency-reflection>